

Afstikker til Svend Fældings grav

I skoven lige efter den gamle jernbanebro på Åkjærvej findes Svend Fældings grav. (Se kort).

Svend Fælding, der var tilknyttet Åkjær og om hvem sagnet fortæller, at han havde 12 mands styrke.

P.S. Naturstien har en fortsættelse!

Fra Haldrup fortsætter naturstien til Horsens. I Haldrup køres til højre fra landevejen, som man derefter kører under. Nu fortsætter naturstien. Denne del af stien viser typisk udsnit af øst- og midtjydske landskabsformer. Der er også en smuk udsigt over Horsens fjord. Bl.a. til øen Vorsø, hvor skarven yngler. Øen er fugle-reservat og totalfredet.

Ordensregler

Knallertkørsel og færdsel med skydevåben på naturstien er forbudt.

Hunde skal være i snor.

Rygning og åben ild er ikke tilladt ved skove og lyngarealer i tiden 1. marts til 31. oktober.

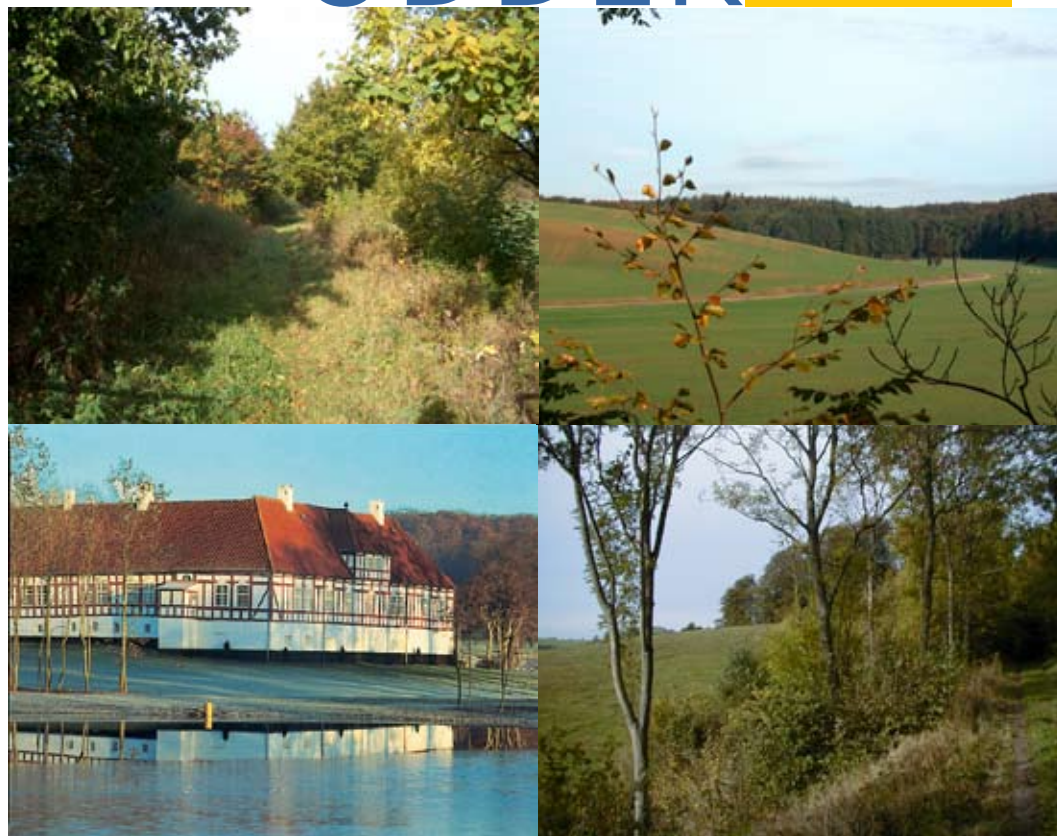
Vis hensyn mod andre brugere af stien og mod stiens naboer.

Undgå tilsvining af naturstien med affald og støj.

Efter naturfredningsloven må man færdes på skovveje og på udyrkede arealer, som naturstien krydser, og hvortil der er adgang direkte fra naturstien. Der er dog visse begrænsninger, bl.a. omfatter færdselretten ikke skove, der er mindre end 5 ha, og udyrkede arealer som er indhegnede. Man må ikke tage ophold – f.eks. slå sig ned med sin madkurv – nærmere end 50 m fra beboelse i skov og 150 m på udyrkede arealer. Endelig gælder færdselsretten på de private arealer kun for færdsel til fods og kun i dagtimerne. I statsskovene må man derimod gerne cykle på skovvejen og færdes til fods uden for disse.

**Naturstien administreres af
Silkeborg Skovdistrikt.**

ODDER

NATURSTIEN

- fra Åkjær til Hundslund

Naturstien er anlagt på en del af den nedlagte jernbanestrækning mellem Odder og Horsens og er ca. 6 km lang. Stien går gennem forskellige landskabstyper med en spændende og afvekslende vegetation. – Og alt efter årstiden er det muligt at finde forskellige frugter og bær. På dele af strækningen kan man bl.a. nyde den storslåede udsigt over godset Åkjær's frodige landbrugsjord.

Hvordan finder man naturstien?

Den hurtigste måde at komme til naturstien, er at køre fra Odder ad landevejen mod Horsens. Midtvejs mellem Ørting og Hundslund starter stien på højre side. Men vi anbefaler, at man kører af den smukke vej ud gennem Rathloldal Allé. –Ved rundkørslen køres mod Skanderborg. Vejen følges ud gennem Rathloldal Allé ad Kongshusvej, for kort derefter at dreje fra til venstre mod Oldrup ad Lundhoffvej. Efter ca. 1 km drejes til venstre mod Åkjær af Åkjærvej.

Man kommer nu gennem et meget naturskønt område, en markant hulvej gennem mark og skov.

- Først passerer man Odder Golfklubs baner, hvorefter man kører gennem skoven. Man når nu frem til den gamle jernbanebro, der fører under naturstien.

Lige efter broen kan man enten dreje til venstre mod Bilsbæk og starte turen ved parkeringspladsen ved den gamle stationsbygning eller man kan vælge at dreje til høj-

re og starte ved parkeringspladsen lige før svinget. (Se kort).

Stiens belægning og terrænforhold

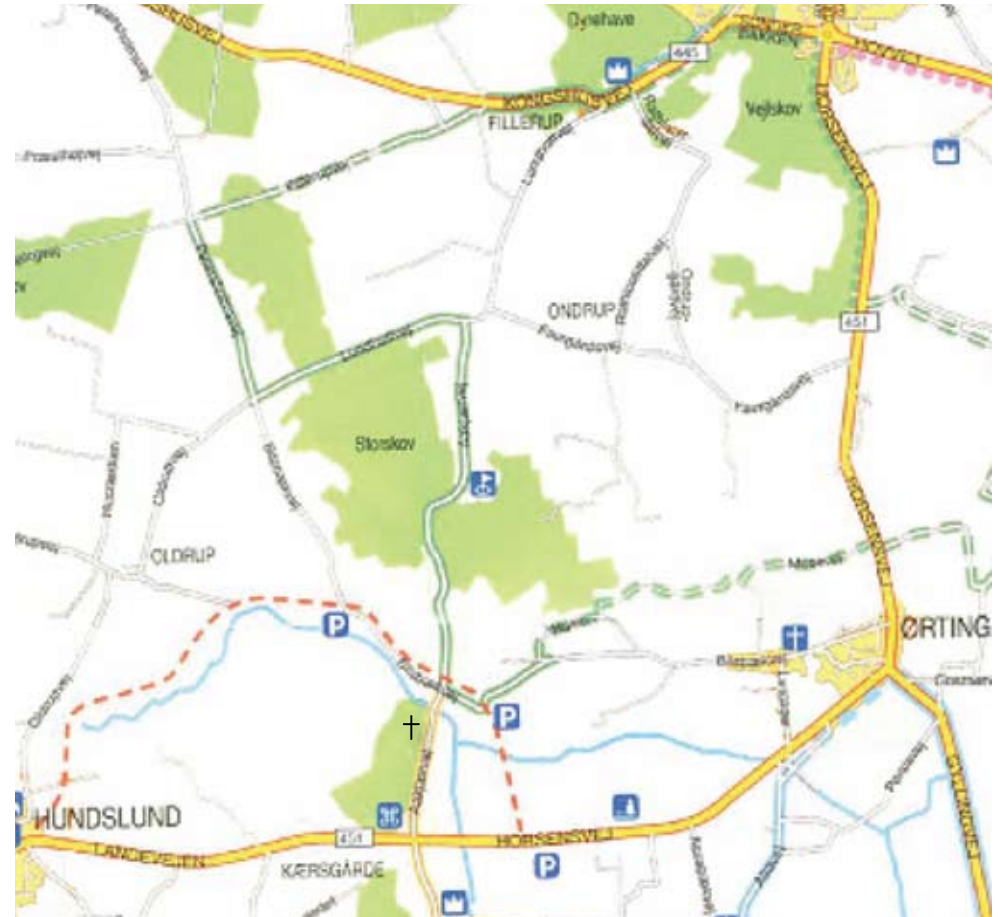
Ved anlæggelsen blev spor og sveller fjernet og stien anlagt som natursti for gående og cyklende. Strækningen er belagt med stabilt grus, men enkelte steder kan der forekomme løst sand og så højt græs, at det kan være vanskeligt at cykle.

- Lidt historie

Naturstien er som nævnt anlagt på en del af den nedlagte jernbanestrækning mellem Odder og Horsens. Fra 1904 til 1966, altså i 62 år kørte "Oddergrisen" på strækningen, der nu er erstattet af busdrift. At det ikke var den rene fornøjelse dengang, kommer der her et par eksempler på:

I godt vejr tog turen "kun" et par timer. –De umagelige træbænke kunne være hårde at sidde på så langt, men værre var det, hvis man skulle træde af på naturens vegne, for så måtte man indvie konduktøren. Toilet fandtes ikke i

toget, men konduktøren var meget forstående og satte ikke toget i gang før man var kommet ud fra det lille tremmerum, som fandtes på enhver station. Selvfølgelig var der også en kupé, som var finere end den tredjeklassesvogn, de fleste brugte. Det var en salonvogn med røde plysmøbler. Den var meget elegant og prisen var naturligvis højere, men heller ikke her var der toilet i vognene. –Og selv om man havde betalt mere for billetten undgik man ikke, at

vognhjulene skrumlede hen over skinnerne, så man rystede mellem hinanden. Ligeledes undgik man ikke at lokomotivet prustede og stønnede, når det skulle op ad bakke.

Belysningen i toget var også ret primitiv. Når mørket faldt på, kravlede konduktøren op på taget med en lygte i hånden. Så stak han lygten ned gennem loftet og en dunkel belysning bredte sig i kupéen, så man netop kunne skimte hinanden.